

Arrest

nr. 218 795 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYENEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYENEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Gracanica en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. U groeide op in Gracanica, waar uw ouders terechtkwamen tijdens de Kosovaarse oorlog. In 2014 of 2015 verbleef u gedurende vier maanden in Duitsland waar uw ouders een verzoek om internationale bescherming indienden. U was toen nog minderjarig. Jullie keerden na een weigeringsbeslissing vrijwillig terug naar Kosovo. Jullie woonden nadien in Gracanica, waar uw ouders een eigen woning hebben. U leerde in 2016 via facebook S. B. (...) (O.V.(...)) kennen. Zij had

een aantal jaar in België verbleven, waar haar ouders, S. (...) en F. B. (...) (O.V.(...)) in 2009 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend dat geweigerd werd. In 2016 had uw vrouw in Duitsland alleen een verzoek om internationale bescherming ingediend. Ze keerde uiteindelijk terug naar Kosovo, waar jullie op traditionele wijze huwden in Gracanica en gingen wonen in Kosovo Polje in een appartement dat jullie huurden. Op 11 november 2018 beviel uw vrouw van een tweeling, H. (...) en N. (...) in een ziekenhuis in Gracanica. Toen u de tweeling wilde aangeven bij het gemeentehuis, kreeg u te horen dat dit niet kon aangezien jullie niet officieel gehuwd waren. Een week na de geboorte werd jullie woning bekogeld met stenen. De oom van uw vrouw, M. B. (...), heeft tijdens de Kosovaarse oorlog aan de kant van de Serviërs gevochten. Op 18 juni 2018 ging uw vrouw op het gemeentehuis haar identiteitskaart afhalen. Daar werd haar gevraagd of zij familie was van M. B. (...), een oom van haar die heeft meegevochten aan de kant van de Serviërs in de Kosovaarse oorlog. Toen zij bevestigde werd haar gezegd dat heel haar familie niet meer welkom is in Kosovo en dat de Albanezen naar hen op zoek waren. Op 30 juni 2018, was u aan het werken op de markt. Rond 16 uur stond u op het punt om naar huis te gaan toen drie personen u met een pistool bedreigden en zeiden dat u moest meekomen. U werd in een bestelwagen geleid en naar een plek in het bos gebracht waar u werd vastgebonden aan een stoel. Er werd u gevraagd waar M. B. (...) en S. H. (...) waren. U werd hard geslagen en zat onder het bloed. Uw identiteitskaart werd van u afgenomen. Twee van de drie mannen gingen weg en één viel dronken in slaap. U slaagde er in u zelf los te maken en kon vluchten. U wandelde drie uur lang door het bos en kwam dan aan een weg waar u een auto met een Servische nummerplaat tegenhield en vroeg om u naar huis te brengen. Toen u thuiskwam trof u uw vrouw naakt aan. Uw vrouw vertelde u dat ze verkracht en mishandeld was en dat jullie dochter N. (...) was meegenomen. Jullie andere dochter, H. (...), verbleef bij uw moeder. U belde meteen het gemeentehuis op om te vertellen wat met jullie gebeurd was. Een Servische ambtenaar aan de lijn vertelde u dat u niet naar de politie mocht gaan omdat dit Albanezen konden zijn en dat jullie dan nog meer problemen zouden krijgen. Dezelfde ambtenaar kwam een uur nadien bij jullie thuis langs en gaf jullie een document waarin stond dat jullie niet in Kosovo konden blijven. De dag nadien reisden jullie, met behulp van een smokkelaar, naar België. U diende een verzoek in op 11 juli 2018. U bent niet in het bezit van identiteitsdocumenten aangezien uw identiteitskaart werd afgenomen door de Albanezen en u geen contact meer heeft met uw familie in Kosovo. U bent in het bezit van een brief van de gemeente Kosovo Polje afgegeven op 1 juli 2018 waarin staat dat het voor uw gezin niet veilig is in Kosovo. U legde een attest van een psycholoog neer waarin staat dat uw vrouw een psychologische behandeling volgt sinds 9 oktober 2018 en een medisch attest van Fedasil d.d. 10 juli 2018 waaruit blijkt dat uw vrouw zwanger is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 17 december 2017 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw identiteit en nationaliteit niet aantoonde met enig document. U verklaarde dat uw identiteitskaart werd afgenomen door Albanezen (CGVS, p. 10, 16) Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij alle demarches onderneemt om zijn/haar identiteit en nationaliteit te kunnen staven en dat hij/zij alle documenten aanbrengt die deze enigszins kunnen ondersteunen. Uit niets blijkt dat het voor u onmogelijk zou kunnen zijn uw identiteitsdocument(en) over te maken aan het Commissariaat-generaal. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u uw broer zou vragen om een identiteitsdocument door te sturen (CGVS, p. 11). U heeft na het persoonlijk onderhoud echter geen enkel identiteitsdocument aan het CGVS overgemaakt. Het feit dat u uw identiteit helemaal niet aantoonde, is bovendien een element dat van die aard is dat het voor mij onmogelijk wordt gemaakt om een geloofwaardig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond, recente verblijfplaats of reële situatie.

Verder dient vastgesteld te worden dat geen enkel geloof gehecht worden aan uw asielaanvraag. Vooreerst komt het weinig waarschijnlijk over dat Albanezen anno 2018 uw vrouw en haar gezin zouden viseren omdat haar oom twintig jaar geleden aan de kant van de Serviërs vocht tijdens de Kosovaarse oorlog. Het voorval waarbij jullie, bij het afhalen van identiteitskaarten, geconfronteerd werden met de oom van uw vrouw, is verder weinig geloofwaardig. Het is vooreerst hoogst opmerkelijk dat uw echtgenote, bij het uitspreken van haar familienaam 'B. (...)', meteen geassocieerd zou worden met een man die, zoals zovelen, tijdens de Kosovaarse oorlog lijken begroef. Verder zijn uw verklaringen over wanneer dit

gebeurde ook niet consistent. U verklaarde aanvankelijk dat jullie de identiteitskaarten gingen afhalen een week voor uw vrouw beviel (CGVS, p. 13). Later verklaarde u dat jullie de identiteitskaarten gingen afhalen op 18 juni 2018, de datum die op de identiteitskaart van uw vrouw staat. Dit is echter meer dan een half jaar na de geboorte van uw kind(eren). Uw tweeling is immers op 11 november 2017 geboren. De ontvoering van uw dochter N. (...), tweelingzusje van uw dochter H. (...) die jullie in België vergezelt, door Albanezen komt verder compleet ongeloofwaardig over. U heeft vooreerst geen begin van bewijs van het bestaan van deze dochter neergelegd. U beweert ook geen enkele foto te kunnen tonen van uw tweeling, hetgeen opnieuw niet geloofwaardig overkomt temeer daar u over een facebookaccount beschikt en in Kosovo omringd was door familie (CGVS, p. 10,18). Ook van de geboorte die in het ziekenhuis plaatsvond, kon u geen enkel document neerleggen. U verklaarde eerst dat u wel documenten had maar dat deze werd afgenomen, nadien dat u nooit een document van het ziekenhuis had gekregen (CGVS, p. 7, 8). Uw vrouw verklaarde dat zij in het bezit was van een vaccinboekje (CGVS S. B. (...), p. 5). Het is niet aannemelijk dat jullie uit Kosovo vertrokken zijn zonder enig begin van bewijs van het bestaan van deze dochter of zonder herinnering aan haar, te meer gelet op uw intentie om uw dochter vanuit België te zoeken (CGVS, p. 17).

Ook de geloofwaardigheid van uw eigen kidnaping en van de verkrachting van uw vrouw komt door al deze ongeloofwaardige elementen omtrent de beweerde ontvoering van uw kind niet aannemelijk over. U verklaarde immers dat al deze gebeurtenissen tegelijkertijd plaatsvonden. Het komt overigens ook niet geloofwaardig over dat uw echtgenote op 30 juni 2018 bruut verkracht werd en de dag nadien, zonder enige medische verzorging, reeds in staat was om een reis aan te vangen waarbij jullie zeven tot acht uur te voet moesten stappen (CGVS, p. 12). Uw vrouw verklaarde ook dat zij ten gevolge van deze verkrachting een miskraam had in België (CGVS, p. 9), maar legde hiervan geen enkel medisch attest neer. Uit het attest van Fedasil blijkt alleen dat zij op 10 juli 2018 zwanger was.

Ten slotte komt de door u beschreven reactie door de Kosovaarse autoriteiten toen u uw kidnaping, de ontvoering van uw kind en de verkrachting van uw vrouw telefonisch meldde bij de gemeente absoluut niet geloofwaardig over. U verklaarde dat een Servische ambtenaar u afraadde om klacht in te dienen bij de politie omdat daar enkel Albanezen werken (CGVS, p. 14). Het is absoluut niet aannemelijk dat een ambtenaar, bij het melden van danig ernstige feiten, deze op dergelijke weinig serieuze manier behandelt. U verklaarde ook dat de ambtenaar die u contacteerde later naar jullie huis kwam om jullie een brief af te geven (CGVS, p. 14). U legde deze brief ook neer. Daargelaten het feit dat het weinig aannemelijk is dat een Kosovaars ambtenaar een brief afgeeft waarin staat dat het voor jullie, Kosovaarse staatsburgers, niet veilig is in Kosovo, bulkt deze brief van de tegenstrijdigheden met uw verklaringen. Zo staat hierin vermeld dat jullie woning volledig vernield is en dat uw vrouw mishandeld werd toen zij ging winkelen of naar een dokter ging. Al deze feiten vermeldden jullie zelf niet in jullie asielaanvraag. De ontvoering van uw dochter en de verkrachting van uw vrouw, de elementen waarvan u verklaarde ze aan de Servische ambtenaar te hebben verteld (CGVS, p. 16), komen dan weer niet in deze brief voor. De naam van de ambtenaar die deze brief ondertekende staat niet vermeld op de brief en u kende die ook zelf niet (CGVS, p. 16). Ten slotte is het opvallend dat zowel de Albanese versie als de Engelse vertaling allebei originelen lijken te zijn. Deze brief, waaraan geen enkele bewijswaarde gehecht kan worden, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Er dient geconcludeerd te worden dat, omwille van alle bovenstaande elementen, uw volledige asielaanvraag als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u beschreven problemen geen beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. U verklaarde dat jullie niet naar de politie gingen om uw kidnaping, de ontvoering van uw dochter en de verkrachting van uw vrouw aan te geven omdat Albanezen de daden van uw oom niet aanvaardden en omdat een Servische gemeenteambtenaar jullie dit had afgeraden (CGVS, p. 19). Deze verklaringen zijn niet afdoende. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die

de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Inzake het verzoek van uw vrouw werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

De door u neergelegde brief van de gemeente werd hierboven reeds besproken. Betreffende het attest waaruit blijkt dat uw vrouw in behandeling is bij een psycholoog dient opgemerkt te worden dat hieruit niet blijkt waarvoor zij een behandeld wordt, noch welke de oorzaak is van haar psychologische problemen. Dergelijk attest is dan ook geenszins in staat om bovenstaande beoordeling te wijzigen. Het medische attest waaruit blijkt dat uw vrouw een positieve zwangerschapstest had op 10 juli 2018 is eveneens niet van die aard om bovenstaande beoordeling te wijzigen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (S. B.), zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9, § 4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel".

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen

zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst. Deze status van veilig land wordt verder behouden in het koninklijk besluit 15 februari 2019.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4.1. Verzoekende partijen voeren vooreerst aan dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat geen enkele specifieke beschermingsmaatregel ten aanzien van tweede verzoekende partij werd genomen, terwijl zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken de verkrachting had ingeroepen waarvan zij het slachtoffer is geweest. Verzoekende partijen menen dat tweede verzoekende partij moest gehoord worden door tussenkomst van een beschermingsfunctionaris speciaal opgeleid voor seksueel geweld, om ook toe te laten het lijdend van tweede verzoekende partij geloofwaardig te maken. Verzoekende partijen voegen in dit verband als bijlage bij hun verzoekschrift een nog niet eerder bijgebracht getuigschrift van een psycholoog d.d. 22 augustus 2018 (bijlage 4 van het verzoekschrift).

2.2.4.2. De Raad duidt erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij wordt geoordeeld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in haar hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Haar echtgenoot maakte weliswaar melding van het feit dat tweede verzoekende partij zwanger zou zijn, maar uit niets bleek dat deze zwangerschap tweede verzoekende partij zou hinderen om een persoonlijk onderhoud af te leggen.

Tweede verzoekende partij bracht verder een psychologisch attest d.d. 23 oktober 2018 aan, doch blijkt uit dit attest niet dat zij niet in staat zou zijn om gehoord te worden, daar het louter stelde dat zij een psycholoog raadpleegde.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uit de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" d.d. 21 augustus 2018 (administratief dossier S. B., stuk 12) evenmin blijkt dat tweede verzoekende partij bepaalde elementen of omstandigheden aanhaalde die het vertellen van haar relaas of deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken.

Wat verder nog het door verzoekende partijen bijgebrachte psychologische attest d.d. 22 augustus 2018 (bijlage 4 van het verzoekschrift) betreft, stelt de Raad vast dat dit een attest betreft in hoofde van ene N. L., hetgeen niet de naam van tweede verzoekende partij betreft. De Raad ziet dan ook niet in wat verzoekende partijen hiermee willen aantonen.

Gelet op voorgaande vaststellingen, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht kon concluderen dat de rechten van tweede verzoekende partij gerespecteerd werden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift kritiek uiten op het feit dat Kosovo op de lijst van veilige landen staat, wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 17 december 2017 tot uitvoering van het (oude) artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)). Zoals reeds hoger aangehaald wordt de status van Kosovo als veilig land verder behouden in het koninklijk besluit 15 februari 2019

2.2.6.1. Verzoekende partijen betogen verder dat tweede verzoekende partij wel degelijk over haar identiteitskaart beschikt en dat zij derhalve haar identiteit op voldoende wijze aantoont. Verder bemerken zij dat eerste verzoekende partij weliswaar niet in staat was om een identiteitskaart in te dienen, maar wel details gaf over haar plaats van herkomst. Om aan te tonen dat eerste verzoekende partij correcte verklaringen aflegde over haar plaats van herkomst, voegen verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift informatie die deze verklaringen ondersteunt (bijlagen 5-6 van het verzoekschrift).

2.2.6.2. De Raad duidt er evenwel op dat het bewijs van identiteit een essentieel element is in iedere procedure en dat de verzoeker om internationale bescherming in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, moet voorleggen. Eerste verzoekende partij toont niet aan dat zij ernstige en volhardende pogingen heeft ondernomen om alsnog bewijsstukken te verkrijgen. De Raad benadrukt dat overeenkomstig artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit een negatieve indicatie met betrekking tot het voorgehouden asielaanvraag inhoudt. Dat tweede verzoekende partij door middel van haar identiteitskaart haar identiteit wel heeft aangetoond, doet aan voormelde vaststelling in verband met eerste verzoekende partij geen enkele afbreuk. Waar verzoekende partijen nog lijken te benadrukken dat eerste verzoekende partij "*wel degelijk van Kosovaarse nationaliteit is*" en erop wijzen dat hij details kon geven over zijn plaats van herkomst, duidt de Raad erop dat noch de nationaliteit noch de herkomst van eerste verzoekende partij betwist wordt. De door verzoekende partijen bijgebrachte informatie afkomstig van *Tripadvisor* en *Google Maps* (bijlagen 5-6 van het verzoekschrift) die de correctheid van de verklaringen van eerste

verzoekende partij over haar plaats van herkomst moet aantonen, is, daar dit niet betwist wordt, dan ook niet dienstig.

2.2.7. Verder trachten verzoekende partijen in hun verzoekschrift de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissingen die geleid hebben tot de conclusie dat geen geloof kan worden gehecht aan hun asielrelaas te weerleggen dan wel te verklaren. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partijen geen argumenten aanhalen die van aard zijn desbetreffende vaststellingen, en de daaraan verbonden conclusie, in een ander daglicht te stellen.

Waar zij betreffende de dag waarop de identiteitskaarten werden verkregen aanhalen dat het gaat om een verwarring tussen de aanvraag van de identiteitskaart en het verkrijgen ervan, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen zich beperken tot een gekunstelde *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen.

Wat betreft de omstandigheden van de ontvoering, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen zich beperken tot het louter tegenspreken van (enkele van) de vaststellingen van de commissaris-generaal, zonder deze evenwel *in concreto* te weerleggen.

Inzake het bestaan van N., de tweelingszus van H., stellen verzoekende partijen dat de verdwijning aan Child Focus werd gemeld (bijlage 3 van het verzoekschrift) en dat deze organisatie hun verklaringen ernstig nam, gezien het dossier werd overgemaakt aan de vereniging ASTRA, gespecialiseerd in mensenhandel. De Raad stelt echter vast dat in de e-mail van Fedasil d.d. 27 december 2018 (bijlage 3 van het verzoekschrift) louter wordt vermeld dat Child Focus het dossier heeft overgemaakt aan ASTRA, zonder dat hier enig bewijs in dit verband wordt neergelegd of dat enig document van ASTRA zelf wordt neergelegd. Bovendien merkt de Raad dat een loutere melding aan Child Focus het bestaan van N. nog steeds niet aantoont.

Omtrent de motivering in de bestreden beslissingen aangaande het getuigschrift van de Servische ambtenaar, menen verzoekende partijen dat de commissaris-generaal zich louter op subjectieve overwegingen baseert om te stellen dat dit getuigschrift weinig geloofwaardig is. De Raad wijst verzoekende partijen er evenwel op dat de commissaris-generaal ernstige incoherenties betreffende de inhoud van het document heeft vastgesteld en dat deze pertinente vaststellingen ondersteund worden door het administratief dossier.

De Raad besluit dan ook dat verwerende partij moet worden bijgetreden in de motivering dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partijen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog verschillende internetartikelen en rapporten over de situatie in Kosovo, en in het bijzonder deze voor Roma, voegen – verzoekende partijen duiden deze bijlagen ten gevolge van een verkeerde nummering aan als bijlagen 6-10 terwijl het bijlagen 7-11 van het verzoekschrift betreffen – wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.9. De Raad is verder van oordeel dat, zelfs indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas, *quod non*, in de bestreden beslissingen terecht gemotiveerd wordt dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de door hun beschreven problemen geen beroep konden doen op de hulp en/of bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissingen volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u beschreven problemen geen beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. U verklaarde dat jullie niet naar de politie gingen om uw kidnapping, de ontvoering van uw dochter en de verkrachting van uw vrouw aan te geven omdat Albanezen de daden van uw oom niet aanvaarden en omdat een Servische gemeenteambtenaar jullie dit had afgeraden (CGVS, p. 19). Deze verklaringen zijn niet afdoende. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politieorg, oordeelt de Europese Commissie dat de*

onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.”

Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen aan die van aard zijn voormelde motivering in een ander daglicht te stellen. Waar zij in hun verzoekschrift verwijzen naar de reeds vermelde informatie over de algemene situatie in Kosovo, en in het bijzonder deze voor Roma (bijlagen 7-11 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad evenwel dat ook in de bestreden beslissingen erkend wordt dat er nog steeds inspanningen geleverd moeten worden. Het louter verwijzen naar informatie waaruit de problemen van corruptie in het land en de problemen voor minderheden blijken volstaat geenszins om de conclusie dat op basis van het geheel van de beschikbare informatie besloten kan worden dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen, ook voor minderheden, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen in een ander daglicht te stellen. Uit de beschikbare informatie blijkt immers tevens dat er in Kosovo mogelijkheden zijn – toegankelijk voor eenieder zonder onderscheid naar etnie – om eventueel wangedrag aan te klagen.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Kosovo, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.11. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier M. B., stukken 11 en 12; administratief dossier S. B., stukken 10 en 11), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 25 oktober 2018 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Romani en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT